

Tronul zboară pe cer
LIBRIS We know books

Abecedar

CLASA
I

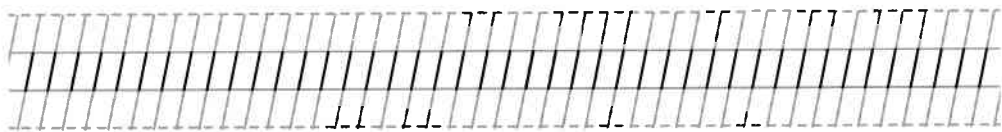
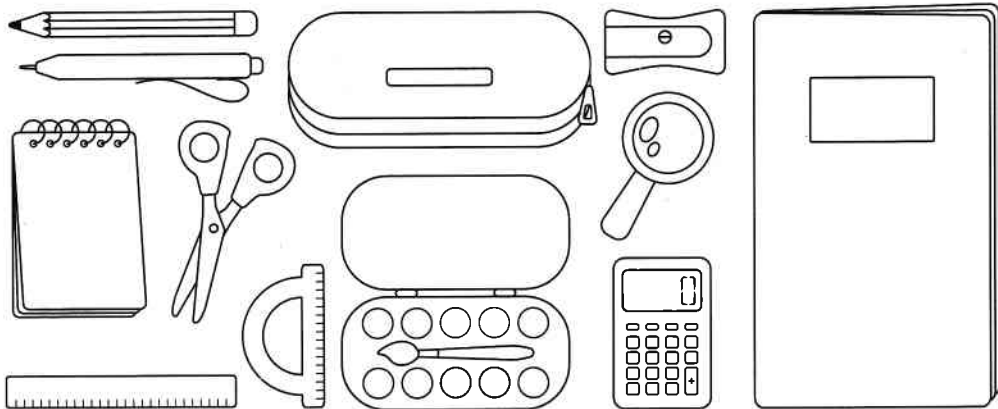
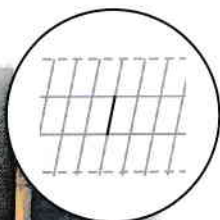
a-...-...

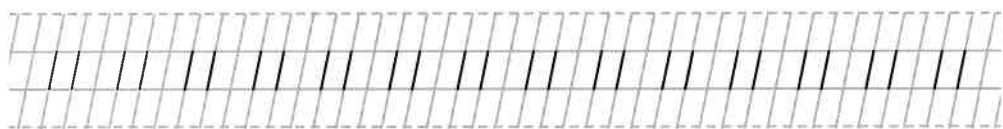

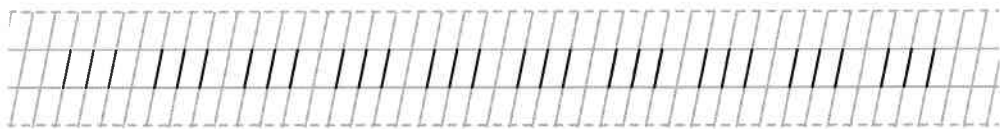
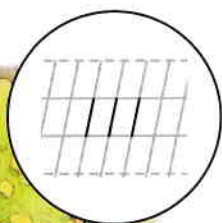
Ri-a

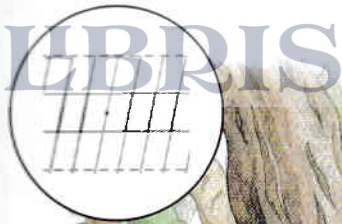
A-ri-a

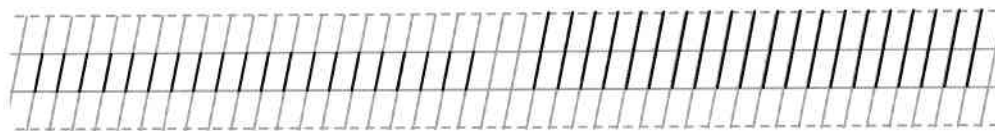
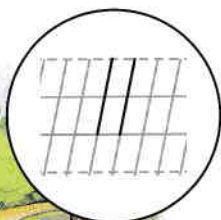

We know books

hram
hra-mul

hai
hai-de

ho-hot
ho-ho-te

Hora copiilor

– Unde ne ducem, Horia?

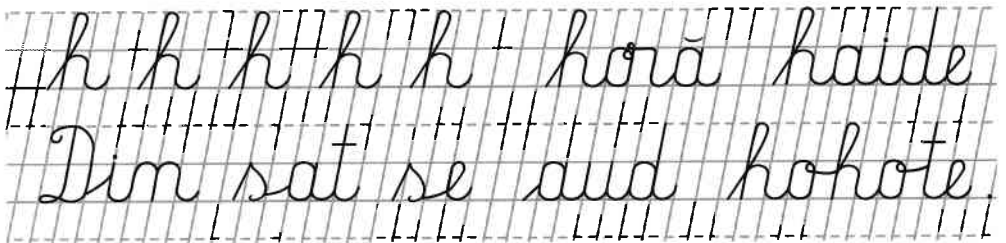
– Este hram la noi, Helga! O să vedem ceva special. Bunicul mi-a arătat asta în satul lui, Hărman.

De departe se aud hohote și cântece.

– Haide, Helga! A început hora!

Să jucăm hora pe loc!

Tra, la, la... Tra, la, la...

hai-nă | har-nic
hai-ne | har-ni-că

îm-ple-ti
îm-ple-tesc

pu-lo-ver | hai-duc
pu-lo-ve-re | hai-du-cu-le

Bunica

Hilda este bunica mea. Ea este ca o albină de harnică.

- Hapciu!
- Sănătate, bunico! Ce ai acolo?
- Două andrele. Îmi împletesc un pulover.
- Eu vreau o haină. Oare ai putea împleti una verde?
- Normal că pot, haiducule!

H H H H H Harnic harnic
Eu vreau o haină!

scri-soa-re
scri-sori
scri-so-ri-le

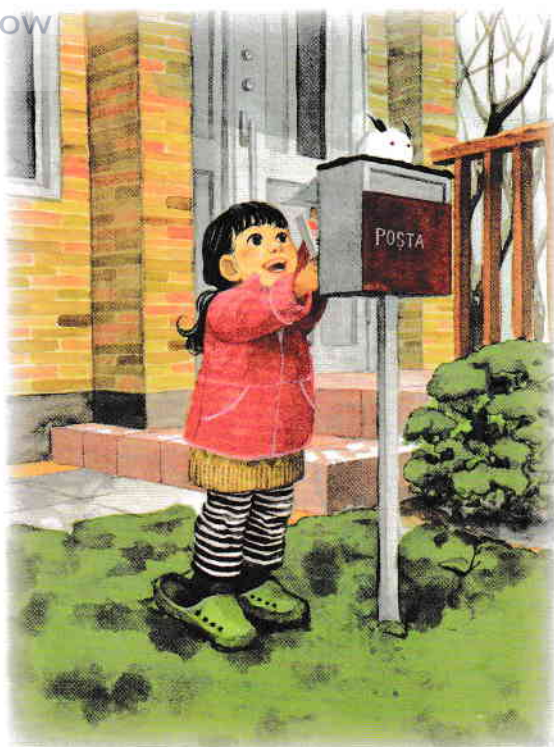
poș-tă
poș-taș

scriu
scrii
scri-e

Scrisoare pentru poștaș

Pe poștașul nostru
îl cheamă Anton. Ieri
a adus o scrisoare de la bunica. L-am întrebat
lui cine îi aduce scrisorile. A zis că nu prea
primește scrisori.

Astăzi o să îi scriu eu una.

Dragă domnule poștaș,

*Aceasta este prima scrisoare pe
care o scriu. Data viitoare când treci
pe la noi, bate în geam. Aș vrea
să stăm la o cană de ceai.*

Cu bine, Claudia

Șapte flori, șapte surori,
Cât ai vrea să le măsoari,
Cum e una-i și cealaltă,
Nici mai mică, nici mai-naltă.

Din grădină când le-aduni,
Îți apare-n față LUNI!
MARȚI urmează după ea,
O zorește MIERCUREA!

Scoate capul mai apoi
Floarea următoare, JOI!
VINEREA în spate-i stă,
Apoi alta: SÂMBĂTĂ.

DUMINICA, în fuga mare,
S-a gătit de sărbătoare,
Iar grădina ce le crește
SĂPTĂMÂNA se numește!

Rapsodii de toamnă

de George Topîrceanu

A trecut întâi o boare
Pe deasupra viilor,
Și-a furat de prin ponoare
Puful păpădiilor.

Cu acorduri lungi de liră
I-au răspuns fânețele.
Toate florile șoptiră,
Întorcându-și fețele.

Iat-o!... Sus în deal, la strungă,
Așternând pământului
Haina ei cu trenă lungă
De culoarea vântului,

S-a ivit pe culme Toamna,
Zâna melopeelor,
Spaima florilor și Doamna
Cucurbitaceelor...

Balada unui greier mic

de George Topîrceanu

(fragment)

— Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Nu credeam c-o să mai vii
Înainte de Crăciun,
Că puteam și eu s-adun
O grăunță cât de mică,
Ca să nu cer împrumut
La vecina mea furnică,
Fi'ndcă nu-mi dă niciodată,
Și-apoi umple lumea toată
Că m-am dus și i-am cerut...

Dar de-acuș,
Zise el cu glas sfârșit
Ridicând un picioruș,
Dar de-acuș, s-a isprăvit...

Cri-cri-cri,
Toamnă gri,
Tare-s mic și necăjit!

